

Žaloba podaná dne 24. dubna 2014 – Lucembursko v. Komise**(Věc T-258/14)**

(2014/C 223/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství (zástupci: L. Delvaux, zmocněnec, ve spolupráci s P.-E. Partschem, A. Steichenem, D. Waelbroeckem, advokáty, a D. Slaterem, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a odůvodněnou,
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 24. března 2014, kterým bylo Lucembursku přikázáno poskytnout informace týkající se praxe související s preventivními rozhodnutími v daňové oblasti,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 1986 final, kterým uvedený orgán žalobci přikázal, aby na základě čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999⁽¹⁾ poskytl úplný seznam preventivních rozhodnutí přijatých v letech 2010, 2011 a 2012 ve vztahu k lucemburským podnikům, které jsou součástí skupiny nebo právní struktury, jejichž součástí jsou i podniky nacházející se mimo území Lucemburského velkovévodství.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 10 nařízení č. 659/1999 a práva na obhajobu, jelikož Komise nedisponovala minimálním množstvím informací požadovaných k odůvodnění žádostí o informace obsažených v příkazu, ačkoliv jsou její vyšetřovací pravomoci podmíněny předchozím získáním dostatečných věcných a objektivních informací, které mohou dát vzniknout přiměřenému podezření o existenci protiprávního jednání. Žalobce tvrdí, že Komise tak předložila skutečně „průzkumnou žádost o informace“, neslučitelnou s právem na obhajobu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož i) neexistoval žádný vztah mezi informacemi, které již měla Komise k dispozici, a povahou a rozsahem informací požadovaných od žalobce a ii) příkaz k poskytnutí informací přesahoval meze toho, co bylo vhodné a nezbytné k dosažení Komisí sledovaných cílů.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést dostatečné odůvodnění, jelikož Komise neuvedla důvody odůvodňující napadený příkaz ani jasně neuvedla domněnky, které si chtěla ověřit.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článků 4 SEU a 5 SEU a nerespektování pravomoci členských států v oblasti přímého zdanění.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování EU (Úř. věst. L 83, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. dubna 2014 – Lucembursko v. Komise**(Věc T-259/14)**

(2014/C 223/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství (zástupci: L. Delvaux, zmocněnec, ve spolupráci s P.-E. Partschem, A. Steichenem, D. Waelbroeckem, advokáty, a D. Slater, solicitor)